

**УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

Комисија за оцјену и одбрану завршног рада на другом циклусу студија

**НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА**

Предмет: Извјештај о оцјени мастер рада: „Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције“ кандидаткиње Данијеле Миодраговић

Научно-наставно вијеће Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци је на 140. сједници одржаној 16.02.2022. године одлуком број:08/3.151-9/22, именовало Комисију за оцјену и одбрану мастер рада на другом циклусу студија Политиколошке студије – Јавна управа и јавне политике, под називом: „Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције“ кандидаткиње Данијеле Миодраговић у саставу:

1. Проф. др Невенко Врањеш, ванредни професор, ужа научна област Политички систем, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, предсједник;
2. Проф. др Мања Ђурић Џакић, ванредни професор, ужа научна област Политички систем, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, члан ментор;
3. Доц. др Борис Тучић, доцент, ужа научна област Међународни односи и безбједност, Факултет безбједносних наука Универзитета у Бањој Луци, члан;

Након што је прегледала и анализирала мастер рад кандидаткиње, Комисија подноси Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени мастер рада на другом циклусу Студијског програма политикологије, Јавна управа и јавне политике, под називом „Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције“.

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Данијела Миодраговић је рођена 11. маја 1981. године у Загребу. Завршила је основно и средње образовање у Бањој Луци. Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, одсјек: Филозофија и социологија, уписала је 2004. године и дипломирала на истом 12. маја 2009. године на тему: „Хартманови естетички погледи на свијет умјетности“.

У склопу студија уписује и Академију политичких наука: „Friedrich-Ebert Stiftung“ коју успјешно завршава и стиче потребна знања и вјештине из поменуте области.

Мастер студије на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, смјер Политикологија, одсјек: Јавна управа и јавне политике, уписала је 2020. године.

Запослена је у Јавној установи Службени гласник Републике Српске као самостални стручни сарадник за односе са јавношћу и ИСО стандарде. Течно говори енглески и италијански језик.

ПРИКАЗ СТРУКТУРЕ РАДА

Завршни рад кандидаткиње има 103 (стотину и три) стране, прореда 2.0 фонт 12, Times New Roman. Структура рада је следећа:

I ПОГЛАВЉЕ - ЕВРОПСКА УНИЈА

- 1.1. Настанак Европске уније као специфичне организације
- 1.2. Политички систем Европске уније
- 1.3. Европска политика проширења
 - 1.3.1. Фазе проширења
 - 1.3.2. Критеријуми за приступање Европској унији
 - 1.3.3. Процеси европских интеграција у односу на регион Западног Балкана

II ПОГЛАВЉЕ - ОДНОС РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

- 2.1. Република Србија на путу европских интеграција
- 2.2. Хронологија односа Републике Србије са Европском унијом
- 2.3. Примјена споразума о стабилизацији и придруживању
 - 2.3.1. Инструмент за претприступне фондове Европске уније – ИПА
- 2.4. Будућност Европске уније

III ПОГЛАВЉЕ – САВРЕМЕНЕ ТЕНДЕНЦИЈЕ ЈАВНЕ УПРАВЕ

- 3.1. Јавна управа (појам и карактеристике)
- 3.2. Европски управни простор
- 3.3. Савремени управни принципи
 - 3.3.1. Принцип доброг управљања
 - 3.3.2. Принцип новог јавног менаџмента
 - 3.3.3. Нови јавни менаџмент у Републици Србији

IV ПОГЛАВЉЕ – РЕФОРМА ЈАВНЕ УПРАВЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

- 4.1. Организација управе у Републици Србији
- 4.2. Услови за провођење европских принципа јавне управе у Србији
- 4.3. Реформа јавне управе у Србији
- 4.4. Значај реформе јавне управе
- 4.5. Јавна управа као сервис грађана Србије
- 4.6. Циљеви реформе јавне управе
- 4.7. Стратегија реформе јавне управе у периоду од 2014-2020. године
- 4.8. Стратегија реформе јавне управе у периоду од 2021-2030. године
- 4.9. Динамика процеса и односи између ЕУ и Србије

ЗАКЉУЧАК

У уводном дијелу рада кандидаткиња истиче да савремена јавна управа обухвата многобројне активности и представља значајан дио административног управљања једном државом. У ситуацији значајних друштвених промјена, глобализације и нових потреба, функције јавне управе не само да постају бројније, већ и сложеније, како у погледу управљања државом, тако и привредом и јавним службама у цјелини. Суштина и смисао јавне управе је та да она служи потребама својих грађана, а не да врши власт и још да има монопол у вршењу исте. Дакле, кад имамо на уму концепт савремене јавне управе, онда се мисли на реформе, али да би то остварили потребна су научна и стручна знања те способности да схватимо будуће савремено функционисање јавне управе, кроз квалитет, ефикасност, дигитализацију, е-услуге, транспарентност, одговорност и владавину права. Хармонизација јавне управе и њено прилагођавање стандардима и начелима Европске уније представља важан задатак сваке државе, па и Републике Србије.

У првом поглављу рада, *Настанак Европске уније као специфичне организације*, кандидаткиња нас упознаје са настанком данашње Европске уније и идејом европског уједињења. Идеја о Европи као политички јединственој заједници појавила се прије двадесетог вијека. Потреба за унутрашњим миром довела је до јачања идеје о уједињеној Европи и до појаве организованог заступања те идеје. Европска унија је данас једна од најуспјешнијих примјера регионалних организација у свијету. Треба имати у виду да Европска унија није држава, те се у том смислу и њена институционална структура разликује у односу на националне државе. Кандидаткиња је у уводном поглављу објаснила институционалну структуру Европске уније те Политику проширења ЕУ која се спроводи дуже од четири деценије, почев од првог проширења које је реализовано 1973. године. Још у прембули Уговора о оснивању ЕЕЗ-из 1957. године изражена је жеља оснивача да се створи једна ближа заједница међу народима Европе и позивају се остали народи Европе, да им се придруже у тим напорима. Уводно поглавље обухвата и фазе проширења ЕУ, критеријуме за приступање ЕУ, те Процес европских интеграција у региону Западног Балкана који је добио назив „Регионални приступ“.

У другом поглављу рада, *Република Србија и Европска унија*, истражен је процес прикључења једне земље Европској унији који подразумијева измјене у погледу основних приоритета у економској, политичкој и правној сфери, сходно промјенама које наступају у процесу транзиције и нивоу интегрисаности у ЕУ. ЕУ је током деведесетих година покушала пронаћи адекватну дугорочну вањскополитичку стратегију за развијање политичких, економских и институционалних односа са државама југоисточне Европе. У мају 1999. године Европска комисија је предложила усвајање дугорочне политике ЕУ за државе регије које дотад нису биле укључене у неки други механизам институционализације односа са ЕУ (попут Албаније, Босне и Херцеговине, Хрватске, Македоније и тада Савезне Републике Југославије) под називом Процес стабилизације и придруживања за југоисточну Европу, којом се мијења, односно продубљује и надопуњује дотадашња политика према том дијелу Европе. Ова нова политика је предвидјела закључивање споразума о стабилизацији и придруживању којим државе стичу статус придружене чланице ЕУ, статус идентичан ономе који су пријашње државе кандидаткиње за пуноправно чланство у ЕУ стекле ступањем на снагу њихових споразума о придруживању. Ова нова врста уговорног односа има за циљ стабилизацију држава југоисточне Европе путем: њиховог

придруживања, развоја потојећих економских и трговинских односа са ЕУ и између тих држава, повећане помоћи за демократизацију, развој цивилног друштва, образовање и изградњу институција, итд.

У трећем поглавље рада, које се односи на *Савремене тенденције јавне управе*, кандидаткиња нас упознаје са појмом и карактеристикама савремене јавне управе, принципима доброг управљања и добре управе, карактеристикама новог јавног менаџмента. Појмовна одређења јавне управе су се мијењала у зависности од тога какве су биле преовлађујуће карактеристике управљања у одређеном периоду. Иако је у свакодневној употреби и рекло би се познат термин, управа је сложена појава и одређивање њеног појма је компликована методолошка операција. Оно што се некада подразумевало под појмом управа нема исто значење као данас. Свака епоха у развоју друштва носила је ново значење овог појма. Организациони систем управе у једној земљи се означава изразом јавна управа, а чине је државни органи управе и управне организације, с једне стране, и недржавни субјекти, с друге стране. Она се заснива на подјели правног система на јавно и приватно право, гдје јавно штити интересе јавне власти, а приватно појединаца. Концепт савремене јавне управе, подразумева реформе, посматрајући кроз призму научних и стручних знања и способности, те схватања будућег савременог функционисања јавне управе, кроз квалитет, ефикасност, дигитализацију, е-услуге, транспарентност, одговорност и владавину права. Савремена јавна управа покрива разне дјелатности, од вођења јавних послова, чија је сврха задовољавање општих интереса, у оквиру којих јавна управа обавља низ правних и материјалних активности (припрема законе и друге прописе, пружа јавне услуге које се тичу заштите сигурности државе, пружа социјалне и културне услуге, те економске и финансијске услуге, итд.). Поред тога јавна управа има важну улогу у формулисању циљева и процеса извршења политичких одлука. Јавна управа као савремени појам настао је еволуцијом модерне државе у погледу одређења њеног управљачког циља, што престаје бити чиста реализација државних циљева и постаје повећање општег друштвеног благостања.

Поглавље истражује и Европски управни (административни) простор који се веома често сусреће у науци и пракси. Он је посебно фреквентан у процесу стабилизације и придруживања при чему земље кандидати за ЕУ настоје да прилагоде своје управе европским, у ситуацији када не постоји јасан репер, облик, нити стандард који је потребно постићи у овој области. Треба нагласити да Копенхагенски и Мадридски критеријуми за приступање Европској унији чине оквире европског управног (административног) простора. Европски управни простор је дакле неформални *acquis communautaire* на подручју јавне управе, настао због проширења Европске уније. Премиса од које се полази у оцјени испуњености услова за приступ ЕУ је да обим у којем посматрана земља усваја принципе јавне управе и тежи стандардима Европског управног простора, представља индикацију капацитета њене националне управе да ефикасно примјени правну тековину Европске уније.

У поглављу под називом, *Реформа јавне управе у Републици Србији*, главни предуслов за провођење принципа јавне управе је стручно образовање административне али и политичке елите. Препознавање и прихватање граница надлежности елита, које сежу у област јавне управе, кључно је за континуирано успјешно примјењивање европских принципа и њихово провођење. Неки од услова за провођење европских принципа јавне управе у Републици Србији које кандидаткиња наводи су:

- **Корупција** која је као друштвени феномен настала, расла и развијала се заједно

са развојем саме државе. Треба нагласити да ни једно друштво или држава нису имуни на корупцију. Ако је корупција као неформалан облик понашања до те мјере укоријењена у друштву и државним институцијама да представља незаобилазан начин практиковања власти, онда је ријеч о корупцији као структурном извору моћи. Снага сваког друштва лежи у проналаску начина демократског контролисања и управљања корупцијом. Наравно, корупцију није могуће никада у потпуности елиминисати, што је историја и показала, али се може смањити на ниво који је прихватљив за даљи развој друштва. Извештајима Европске комисије о напретку Републике Србије на путу европских интеграција наводи се да корупција представља системски и структурни проблем. Уједно то представља један од кључних изазова у успостављању добре јавне управе засноване на европским принципима.

- **Отвореност и транспарентност**, су концепти на којима се почело радити након увођења интернета као савременог и модерног вида комуникације. Принцип отворености карактеришу двије димензије и то: право на приступ документима јавне управе (принцип транспарентности) и учешће јавности у процесу одлучивања јавне управе.
- **Одговорност** се најчешће упоређује са другим карактеристикама појединца. Постоји више врста одговорности од којих су за јавну управу значајна индивидуална одговорност, одговорност према радном окружењу и одговорност према грађанима.
- **Поузданост** се означава као обавеза сваке институције да преузме одговорност за своје надлежности и овлашћења. Такође, пожељно је утврдити посебан степен одговорности и за институције укључене у процес провођења индивидуалних европских политика, као и учешћа у појединим европским политикама на нивоу земље кандидата за чланство.
- **Ефикасност и ефективност**, ефикасност се своди на правовремено дјеловање и усвајање политика које воде према успјешној интеграцији цјелокупног друштвеног и државног система.
- **Учешће** - добра јавна управа се заснива на двоструком учешћу и то на: учешћу релевантних институција у склопу јавне управе и учешћу јавности у појединим сегментима утврђивања, доношења одлука и провођења одређених политика.
- **Кохерентност** се односи на лако разумијевање политика које проводи јавна управа како од самих државних службеника, тако и од самих корисника.

Кандидаткиња је у оквиру овог поглавља истражила значај и циљеве реформе јавне управе у Републици Србији, те Стратегије реформе јавне управе Републике Србије за периоде 2014-2020. и 2021-2030. година.

У **Закључку** су сумирани и интерпретирани резултати истраживања. Економско повезивање, привредни раст, развој тржишне привреде, инвестиције и подизање животног стандарда грађана су главни разлози који иду у прилог приступању ЕУ. Свакако да би уласком Србија добила додатну снагу за превазилажење како унутрашњих проблема, тако и спољних економских негативних утицаја, те се из тог разлога процес приступања узима као приоритетан. Наравно, пут је тежак и реформе захтјевне уз додатне политичке услове. Такође, треба имати у виду да процес интеграције није само питање усклађивања правних прописа земље кандидата са законима ЕУ, већ подразумијева и обезбјеђивање дјелотворне и успјешне примјене закона, као и развој одговарајућих структура, кадрова и вјештина управљања. Евидентно је да Србија последњих година активно ради на реформама и испуњавању стандарда које је ЕУ поставила критеријумима из

Копенхагена и Мадрида, а који су прерасли у основне услове за приступање. Донесени су бројни нови закони у складу са европским стандардима у различитим областима, а који имају за циљ приближавање европском управном простору. Гледано уназад од почетка преговора о приступању Србије ЕУ, можемо закључити да су у наведеном временском периоду учињени значајни помаци у којима приступање, усклађивање и заједничка будућност изгледају близу, а чланство ипак све даље. Сам начин вођења преговора, динамика испуњавања преузетих обавеза, извршене реформе институција, државе и друштва изазивају мноштво различитих реакција, а из перспективе грађана Србије, изгледа као да се процес одвија без краја. Кроз различите анализе, посебно се истиче значај реформе јавне управе, у складу са административним капацитетом који постаје основа испуњавању свих осталих критеријума. У складу са наведеним, у Србији су извршене бројне реформе јавне управе, како би се ријешили проблеми и уклопили принципи које свака земља кандидат мора да преузме. ЕУ, тако путем различитих механизма врши сталне процјене учињених реформи, али и пружа неопходну финансијску помоћ за изградњу административних капацитета. У Закључним разматрањима се наводи да је један од највећих проблема Србије, али и других земаља Западног Балкана политизација јавне управе, путем партијског запошљавања, неадекватног постављања руководећих кадрова, а који нису у складу са системом заслуга. Недостатак је и напредак у погледу транспарентности одлучивања на нивоу Владе, као и напретка у погледу повећане партиципације грађана, транспарентности и контроле учинка јавне управе. Кроз рад је утврђено да је на путу интеграција потребно извршити значајне реформе у структури јавне управе – њиховој организацији и начину пословања. Свакако да је овај пут дуг и сложен и подразумијева прилагођавање институција, бројне промјене закона, финансијску стабилност, транспарентност, одговорност и друге већ наведене промјене.

У попису *Литературе и интернет извора*, кандидаткиња Данијела Мидраговић је навела 91 (деведесет и једну) библиографску јединицу (научне књиге и монографије, научне радове у часописима и зборницима радова, те 17 (седамнаест) интернет страница које су кориштене у раду. Већина извора који су кориштени у раду су актуелни и референтни у односу на тему рада.

ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет истраживања овог рада је реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европских интеграција. Предмет истраживања произилази из суштине проблема (неадекватност и неефикасност институционалних и техничких капацитета у циљу остваривања резултата на путу ка европским интеграцијама). Његова основна сврха јесте испитивање садашњих институционалних оквира и напора свих политичких субјеката који ће обезбједити ефикасну и модерну јавну управу засновану на професионалном приступу у раду, те приближавање Републике Србије европским интеграцијама.

Циљ истраживања овог рада је утврђивање позиције Републике Србије и њена одређеност за европске интеграције кроз сложене процесе реформе јавне управе. У складу са наведеним, било је потребно сагледати економску и политичку структуру Републике Србије и њену одређеност ка европским интеграцијама и размотрити ставове политичких структура у погледу пријема у ЕУ, те анализирати конкретно стање

у земљи, посебно њену друштвену, економску и политичку припремљеност за европске интеграције, а уједно и остварени степен реформи јавне управе као предуслова истих.

Рад је истражио и европске принципе у јавној управи, који представљају предуслов за транспарентно и дјелотворно демократско управљање (принципе добре управе - good governance). Размотрени су и позитивни кораци учињени у реформи јавне управе, као што су развој и координација јавних политика (Стратегија регулаторне реформе и унапријеђење система управљања политикама), управљање јавним финансијама (Програм реформе управљања јавним финансијама), пружање услуга (успостављене е-услуге грађани/привреда).

У овом истраживању, од научних циљева, остварује се дескрипција, класификација, објашњење и предвиђање. Научно се описује појам европских интеграција, карактеристике Републике Србије и појма јавне управе, процеса саме реформе јавне управе уз приказ процеса развоја ове идеје све до данас. Научна класификација је доминантна током класификовања садржаја одређених рјешења којима се обезбјеђују адекватне реформе јавне управе што ће допринијети ефикаснијем испуњавању услова на путу према европским интеграцијама. Научним објашњењем, се надовезује на дескрипцију и класификацију и даје одговор на питање – „зашто се касни и стагнира са провођењем одговарајућих рјешења у реформи јавне управе у Републици Србији који успоравају европске интеграције?“. Научно предвиђање је доминантно у закључцима мастер тезе гдје се дају препоруке за ефикасније испуњавање обавеза у процесу реформи јавне управе.

Практични циљ овог рада је да упути неопходне препоруке политичким елитама у Републици Србији, као доносиоцима најважнијих одлука. Научни циљ овог рада јесте да укаже на значај реформи јавне управе и перспективе Републике Србије у процесу европских интеграција, а нарочито на значај институционалног напретка, те боље разумијевање ове проблематике.

С обзиром на наведено, циљеве овог рада можемо сврстати у сљедеће:
Упознавање и разматрање структуре Европске уније и интереса при постављању услова државама кандидатима за чланство; Разматрање надлежности институција Уније око самог процеса реформи јавне управе у Републици Србији као предуслова за европске интеграције; Упознавање с потребом ефикаснијег договора и реализације обавеза о провођењу самих реформи у Републици Србији и изградње капацитета институција које могу пратити реформе у складу са захтјевима ЕУ; Јачање процеса управљања јавним политикама, развој модерног и професионалног службеничког система, дигитализацију и развој е-управе, већу контролу управљања јавним финансијама, јачање интерне и екстерне контроле јавне управе, транспарентност и отвореност рада управе у цјелини; и развој нове и модерне јавне управе кроз менаџерску аутономију у раду, приватизацију јавне управе, јасну подјелу послова са дефинисаним циљем, усмјереност на ЗЕ - ефикасност, ефективност и економичност, систем заслуга и резултата у раду као основу радноправног статуса, деполитизацију јавне управе, смањење корупције итд.

ХИПОТЕТИЧКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА

Основна хипотеза овог рада гласи:

- Репформа јавне управе у Републици Србији се јавља као основни предуслов који ће дугорочно омогућити улазак Србије у ЕУ, а посебно кроз стварање једне ефикасне и професионалне јавне управе усмјерене на задовољавање самих потреба становништва и државе у тој функцији.

Посебне хипотезе су:

♦ Само са одговарајућим административним капацитетима Република Србија може да спроведе све неопходне реформе предвиђене процесом приступања Европској унији и преговарачким поглављима те пружити ефикасне услуге грађанима и привреди.

♦ Реформа јавне управе у Републици Србији представља дуготрајан и сложен процес који обухвата модернизацију јавне управе, стручно усавршавање кадрова, јачање хијерархијских односа и поштовање стриктно прописаних процедура, деполитизацију, увођење реда у јавне набавке и друге аспекте.

♦ Општи напредак Републике Србије тражи од свих институција и политичких актера конкретније и брже реформе, а поготово реформе јавне управе и њену трансформацију у ефикасну и ефективну, како би се задовољиле потребе грађана, привреде и државе.

ОСНОВНЕ МЕТОДЕ И ТЕХНИКЕ ИСТРАЖИВАЊА

У овом раду су кориштене сљедеће методе истраживања:

1. Метод дескрипције – примјењивао се за објашњење основних појмова и карактеристика реформе јавне управе и процеса европских интеграција.
2. Компаративна метода – примијењена је при разматрању специфичности држава чланица ЕУ и њихових система јавне управе кроз процес модернизације јавне управе у Републици Србији.
3. Метода генерализације и специјализације – примијенила се при утврђивању специфичности јавних управа држава ЕУ у генерализацији ставова, али и на карактер односа са Републиком Србијом у процесу европских интеграција.
4. Методи анализе и синтезе – су се користили за рашчлањивање појаве која се проучава на њене саставне дијелове ради лакшег разумијевања и проучавања и метод синтезе који има задатак да појединачне закључке до којих се дошло анализом споји у заједнички закључак.
5. Метод анализе садржаја – се користио при анализи докумената везаних за реформу јавне управе у Републици Србији.

РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНА ОПРАВДАНОСТ ИСТРАЖИВАЊА

Када говоримо о научној оправданости истраживања, она се огледа у спознаји нових чињеница и процеса везаних за реформу јавне управе. На научним основама се утврђују најбитније активности државних институција кроз реформске процесе јавне управе како би се дошло до модела заснованог на уштедама, ефикасности и ефективности.

Друштвена оправданост се своди на утврђивање односа Републике Србије и њених институција према европским интеграцијама и спремности истих да учине неопходне реформе, која ће првенствено да штити јавни интерес, а истовремено ће бити окренуте грађанима, промоцији њихових права и слобода којим се осигурава друштвени мир и стабилност.

Оправданост израде овог рада може се потврдити и кроз настојање да се ово истраживање искористи као анализа конкретне праксе и усмјерења у погледу рјешавања постављених реформи као предуслова европских интеграција.

Резултати рада се могу апликативно искористити и у државама региона које претендују да постану чланице ЕУ.

ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

Комисија за оцјену и одбрану мастер рада „Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције“, сматра да је кандидаткиња Данијела Миодраговић спровела истраживање у складу са пријављеном темом и да њен рад задовољава све елементе квалитетног завршног рада на студијама другог циклуса.

У претходном поступку извршена је провјера мастер рада путем софтвера за откривање плагијата, а у складу са чланом 3 Правилника о поступку провјере завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци о чему достављамо потврду у прилогу.

Резултати наведене провјере показали су да нема подударности са другим радовима.

Комисија сматра да је тема логички досљедно и методолошки коректно обрађена, да су истраживања и налази доведени у везу са хипотетичким оквиром, те да сазнања и анализе у раду могу да користе будућим истраживањима из ове области.

Имајући у виду претходно наведено, Комисија сматра да кандидаткиња Данијела Миодраговић испуњава све законске услове за одбрану завршног рада на другом циклусу студија политикологије те предлаже Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци да кандидаткињи Данијели Миодраговић одобри јавну одбрану мастер рада на тему „Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције“.

Бања Лука, 26. април 2023. године

Комисија:

1. Проф. др Невенко Врањеш, ванредни професор, ужа научна област Политички систем, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, предсједник;

2. Проф. др Мања Ђурић Џакић, ванредни професор, ужа научна област Политички систем, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, члан ментор;

3. Доц. др Борис Тучић, доцент, ужа научна област Међународни односи и безбједност, Факултет безбједносних наука Универзитета у Бањој Луци, члан;

Број:08/1.452/23

Датум:25.04.2023.

На основу члана 3. Правилника о поступку провјере оригиналности завршних радова студената на II и III циклусу студија Универзитета у Бањој Луци број 02/04-3.121-3/23 од 26.01.2023. године издаје се

У В Ј Е Р Е Њ Е

Овим се потврђује да је мастер рад кандидаткиње **Данијеле Миодраговић** под називом „**Реформа јавне управе у Републици Србији као предуслов европске интеграције**“ провјерен путем званичног софтвера за откривање плагијата дана 25.04.2023. године.

Шеф библиотеке

Нина Жујег

Продекан за научноистраживачки рад

ДОСТАВЉЕНО:

- Ментору
- А/А